

Ο πόνος στη ζωή μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Άγγελος Ασημινάκης

Ο άνθρωπος παρά τον τιτάνιο αγώνα του με στόχο την αποφυγή ή την εκμηδένιση του πόνου, καταλήγει σε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα. Όσο επιζητεί κανείς τη χαρά, βρίσκει τη θλίψη, κι εκεί που νομίζει πως κρύβεται η ευτυχία, συναντά και συμπορεύεται με τη δυστυχία, χωρίς να το καταλάβει, βρίσκεται παγιδευμένος μέσα σ' ένα τραγικό αδιέξοδο, σ' ένα φαύλο κύκλο αυτοκαταστροφής, που τον οδηγεί γλυκά και ανεπαίσθητα στον αιώνιο θάνατο. Είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε, ο πόνος είναι μόνιμος σύντροφος μας. Είναι η σκιά της ύπαρξης μας, σε κάθε μας βήμα, από την πρώτη μέχρι την έσχατη στιγμή της ζωής μας. Όλοι μας ανεξαιρέτως σηκώνουμε ο καθένας μας το δικό του προσωπικό του Σταυρό κι η ζωή μας όλη δίκαια ονομάζεται «Κοιλάδα του Κλαυθμώνος».

Στις κρίσιμες ώρες δυστυχώς, κλονίζεται η λιγοστή μας πίστη και η λογικά επαναστατεί «Γιατί Θεέ μου; Γιατί; Γιατί τόσος πόνος; Τι Σου έχω κάνει; Μα δεν υπάρχουν; Πού είναι η αγάπη Σου; Γιατί να υποφέρω; Γιατί σ' εμένα;» Αυτά όμως τα ερωτήματα μπηγόνται σαν καρφιά στην καρδιά του ανθρώπου που δεν γνώρισε το Χριστό και την πληγώνουν.

Τίποτε άλλο, λένε οι Άγιοι, δεν πολλαπλασιάζει τις θλίψεις και δεν μαγνητίζει τους πειρασμούς, όσο ο γογγυσμός, μεμψιμοιρία, η γκρίνια και η αγανάκτηση κατά του Θεού, που οφείλονται στην έλλειψη σωστών πνευματικών γνώσεων και στην λανθασμένη πνευματική τοποθέτηση - ενώ αντίθετα, τίποτε άλλο δεν τους εκμηδενίζει, όσο η ευχαριστία, η δοξολογία και η αποδοχή των δοκιμασιών με καρτεριά και υπομονή, που απορρέει από την προσωπική μας σχέση με τον Χριστό. Πρέπει να νοιώσουμε τον λόγο του Κυρίου μας «εν τω κόσμω θλίψιν έξετε αλλά θαρσεείτε, εγώ νενίκηκα τόν κόσμον»

Ακόμη ο πόνος των Αγίων για τα πλάσματα του Θεού δεν είναι μια βουδιστικού τύπου αδρανής συμπάθεια, αλλά ενεργητική συμμετοχή στον πόνο του αδερφού.

Αναφέρει το Γεροντικό ότι ο Αββάς Αγάθων ζητούσε να βρει ένα λεπρό να του δώσει το δικό του υγιές σώμα και να λάβει το άρρωστο σώμα εκείνου.

Ο Άγιος Μάρκος ο Ασκητής τονίζει πως η υπομο-νή στους πόνους των θλίψεων δίνει αληθινή γνώση και μεγάλη ωφέλεια και πως η υπομο-νή στους πόνους των θλίψεων δίνει αληθινή γνώση και μεγάλη ωφέλεια. Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος συνεχίζοντας λέγει πως αυτή η υπομονή στους πειρασμούς θα στε-φθεί από χαρά, στην οποία προκαταβολικά πρέπει να ελπίζουμε κατά την αδιάφευστη εντολή του Κυρίου και πως η υπομονή στους πειρασμούς θα στε-φθεί από χαρά, στην οποία προκαταβολικά πρέπει να ελπίζουμε κατά την αδιάφευστη εντολή του Κυρίου. Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής λέγει «Πολλές φορές ο Θεός επιτρέπει τον πόνο στη ζωή μας για να εμβαθύνουμε στο αληθινό και ουσιώδες νόημά της και να μάθουμε να απορρίπτουμε τα δευτερεύοντα και επουσιώδη».

Ο Ιερός Χρυσόστομος αναφέρει: «Τίποτε δεν αποδιώχνει την πονηρία και τις μικρότητες, όπως ο πόνος και η αρρώστια, γιατί καταφέρνουν να μαζέψουν το νου του ανθρώπου που σκορπίζεται στα υλικά και εφάμαρτα πράγματα και να τον στρέψουν προς τον εαυτό του και σε τελευταία ανάλυση, να τον οδηγήσουν προς το Θεό του». Ο Άγιος Διάδοχος, Επίσκοπος Φωτικής, αναφέρει στις γραφές του ένα λόγο παρηγορητικό: «Ο υπομείνας χρόνιον ασθένειαν αγογγύστως ως μάρτυς παραλειφθήσεται». Αυτός, λέγει, που έχει μία χρόνια και ανίατη ασθένεια και την υπομένει στο κρεβάτι του πόνου δίχως να γογγύζει, αυτόν θα τον παραλάβει ο Κύριος κοντά Του ως μεγαλομάρτυρα, για να έχει όμως κανείς μεγάλη καρτερικότητα και υπομονή να μη γογγύζει, ασφαλώς θα πρέπει να πιστεύει θερμά στον Θεό και να προσεύχεται ταπεινά. Κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, η προσευχή δεν είναι απλά μία νοητική ενέργεια που απευθύνεται έκτακτα στον Θεό, είναι πράξη καρδιακής καθάρσεως, στην οποία μετέχει όλος ο άνθρωπος.

Ο πόνος πάντοτε παραμένει ένα μυστήριο, συνυφασμένο με το απροσμέτρητο βάθος της ελευθερίας του ανθρώπου. Τώρα, σχετικά μόνον «και εκ μέρους» μας αποκαλύπτεται το μυστήριο αυτό. Όταν διανοιχθούν οι οφθαλμοί μας, τότε καθαρώτερα «οψόμεθα». Ας σταθούμε με σεβασμό, προσευχή και αδελφική αγάπη και κατανόηση στο πλευρό κάθε πονεμένου αδελφού μας και ας παρακαλέσουμε τον Εσταυρωμένο μας Κύριο να μας δώσει Χάρη, φωτισμό και δύναμη να αντιμετωπίσουμε σωστά όποιους πόνους επιτρέψει η αγάπη Του να περάσουμε στην επίγεια ζωή μας, ενώ πορευόμαστε προς τον Ουρανό.

Πηγή: katanixis.blogspot.gr